

den høitærede Ministers Udtalelser i en anden Sag var mere værd end mange Millioner — det er det meget omtalte Stiford, der er blevet kastet ind her. For mig er den høitagtede Ministers Udtalelse ikke saa meget værd; jeg lægger ikke saa megen Vægt paa en Mening, som en enkelt Minister har — selv om det er en saa overmaade dygtig Mand som den høitagtede Minister, der her er Tale om — saa at det skulde kunne veie Millioner op, mange Millioner — det var de Ord, der bleve brugte. Det Andet, som den ærede Rigsdagsmand fremførte, var det, at han mindede om, at den høitagtede Minister i Sæstefagen havde stemt imod det Standpunkt, som blev indtaget af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds. Jeg skal dertil bemærke, at jeg ikke skal diskutere det Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt at forøge eller formindske sin Tilhøielighed til i en vis Sag at stemme imod Ministeriet af den Grund, at et Medlem af Ministeriet i en anden Sag har stemt imod En; dette skal jeg ikke tale om; men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at dersom vi her levede under en parlamentarisk Forsatning, saaledes som man endnu tildeels har den i England, saa kunde jeg dog forstaa det, thi da var der Mulighed for at faae denne Minister bort og for, at man da fik en anden Minister ind, som i det andet omtalte Tilfælde vilde stemme saaledes, som man selv ønskede det. Her leve vi jo imidlertid ikke i fjerneste Henseende under en parlamentarisk Forsatning, og det maa jo dog være vittelig for Enhver i det høie Thing, at hvis den høitagtede Finantsminister gaar af, kan der komme en anden Finantsminister, hvis Standpunkt forsaavidt er forskjelligt fra den nuværendes, at han selvfølgelig lader den Sag falde, som den nuværende Minister har bragt frem; men for Dvrigt kan den kommende Finantsminister være endnu mere imod den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds i alle andre Punkter, end den nuværende Minister er. Ja, meget mere! Jeg indser virkelig ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kan tænke at kunne udrette Noget ved sin Stemmegivning her i saa Henseende, og altsaa heller ikke, hvorledes dette kan være en politisk Bevæggrund. — Jeg

vil blot sige et Par Ord endnu, som fra mit Standpunkt forekomme mig nødvendige. Det er imod den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), der i Dag, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) meget rigtig bemærkede, udtalte sig imod en Indkomstskat overhovedet, medens han ikke gjorde det igaar; men i Dag gjorde han det absolut, ja endog saa paa en Maade, som jeg synes ikke er rigtig. Den høitærede Finantsminister har i sit Foredrag udbredt sig over to Ting. Det Eine var om en Indkomstskat i Almindelighed og hvilke Grunde der talte for en saadan; det Andet var de Grunde, som bevægede Finantsministeren til at forlange netop den Indkomstskat, som foreligger her. Naar nu den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 1ste Valgkreds virkelig vilde have imødegaaet Ministeren, saa skulde han have bevæget sig paa disse to Standpunkter, det almindelige og det specielle, men ikke derimod taget Ministerens almindelige Grunde og imod dem sætte Grunde, hentede fra det specielle Lovforslag, saaledes som han gjorde; f. Ex. naar Ministeren sagde, at de lavere Stillede ikke rammes ved Indkomstskat, saa svarede det ærede Medlem: men ved den Skat der her foreligger, faae de ikke eneste Skilling, thi dette er ikke nogen Grund derimod. Naar han ikke vil have Indkomstskatten overhovedet, saa skal han bevise os, at den ikke i Længden vil blive til Gavn for den fattige, den lavere Del af Befolkningen, men dette er ikke bevist. Den ærede Rigsdagsmand gif endog saa vidt, at han sagde, at det var hans Overbevisning, at naar man fik et Plebiscit over hele Landet, om man vilde have en Indkomstskat eller ikke, da vilde Svaret i Almindelighed blive: Nei. Ja, naturligvis, dersom man kunde sikkre Folk for, at de ikke fik andre Skatter i Stedet for, saa vilde naturligvis Mange stemme Nei, thi saa vare de frie for denne Byrde, men dette er jo ikke Maaden at stille Spørgsmaalet paa. Spørgsmaalet bør stilles saaledes, at man henvender sig til Folket og siger: Vil Du have Indkomstskatten eller en anden Skat? Det er den rette Maade at stille Spørgsmaalet paa. Naar saa det blev Tilfældet, som